

Ferdinand Haberl

Svećenik i glazbenik

3. srpnja 1985. u Regensburgu je u 79. godini života umro prof. dr Ferdinand Haberl, bivši direktor i predsjednik Papinskog Instituta za crkvenu glazbu u Rimu.

Kako je naš časopis imao više puta priliku, uz različite obljetnice života i znanstvenog djelovanja, pisati o dičnom pokojniku, stoga ovdje ne bismo ponavljali poznate podatke.

Može izgledati pretjeranim, ali zaista, njegovom smrću *crkvena glazba* i glazbena znanost njegova Regensburga, Njemačke, Evrope, pa i svijeta, izgubila je mnogo.

Potekao je iz obitelji velike glazbene tradicije, (Franz Xaver Haberl...) opredijelio se za svećeničko i glazbeničko zvanje, i gotovo ih na savršen način uskladio u svom životu. Uz 70. obljetnicu života počašćen je jezgrovitim naslovom *Sacerdos et Cantus Gregoriani Magister*.

Divne ljudske kvalitete zračile su iz svake njegove riječi i pokreta: urođena i odnjegovana dobrohotnost, razboritost i mirnoća u reagiranju i prosuđivanju, točnost u radnim obavezama i neustrudiva radišnost, kažu, do zadnjeg daha.

Svećenik neporočna života i vladanja, odan sin lokalne i sveopće Crkve, djetinje pobožan u svim fazama života, teološki izobražen (doktorat iz teologije: *Teologija Inkarnacije kod sv. Tome Akvinskoga*), odlikovan i počašćen odgovornim službama i različitim crkvenim častima (apostolski protonotar...).

Glazbu je studirao u Regensburgu, Münchenu i u Rimu od 1934—1938. na Papinskom Institutu, kojemu će biti na čelu kao *preside* od 1970—1980. — do umirovljenja. 31 godinu bio je direktor Visoke škole za crkvenu glazbu u Regensburgu, u teško ratno i poratno, prvo pokoncilsko vrijeme. U Rimu, kao student, bio je orguljaš u njemačkoj nacionalnoj crkvi *St. Anima*.

Toliko je dao Regensburgu i s njim se srodio da će mu srce i kad bude u Rimu — biti u Regensburgu. A kolike je zasluge imao i koji je ugled postigao svojim radom u Regensburgu vidi se i po tome što mu je povjereno vrlo časnno i vrlo odgovorno mjesto direktora najviše crkvene odgojno-glazbene ustanove u teško vrijeme pokoncilskih vrludanja. Na Institutu je bio i direktor i profesor iz više predmeta. U isto vrijeme bio je član raznih Kongregacija i Akademija.

Kao glazbenik, orjentirao se uglavnom na muzikološka istraživanja, kako gregorijanskog korala tako i klasične polifonije; pisao je po različitim časopisima, leksikonima, enciklopedijama, zbornicima, izdao je više samostalnih knjiga, uređivao je zbirke vokalne i instrumentalne glazbe, otkrivao je i priređivao za suvremenu izvedbu mnoga posve nepoznata ili manje poznata djela rane polifone i renesansne glazbe.

Kao glazbeni pedagog bio je sistematičan i neobično strpljiv; svoje je čak i studente uvijek poticao na više, a kasnije kroz život pratio njihov rad i uspjehe, zauzimao se za njihove materijalne i mnoge druge probleme.

Dr. Ferdinand Haberl

12. VII. u Regensburgu je bila svečana koncelebrirana zadušnica za pokojnog prof. Haberla. Misu je predvodio biskup Guggenberger uz dr Overatha — sadašnjeg direktora Papinskog Instituta u Rimu, dakle nasljednika i pokojnikova velikog prijatelja, i msgr. Fleckensteina — Haberlova nasljednika na dužnosti direktora Visoke škole za crkvenu glazbu u Regensburgu. Na misi je pjevao zbor *Kuratoriuma* a izvodili su proprij i ordinarij u koralnom napjevu, motet *Ecce Panis Angelorum*, E. Desderia kao i osmeroglasni *Libera me, Domine*, M. Romera, skladbe koje je za izvođenje priredio i izdao pokojnik. Homiliju je održao dr Overath na temu: smrt — to su vrata u kuću Oca, a zatim je govorio o životu i djelu čovjeka koji je cijelim žižem bio *Priester — Musiker*, vjeran tradiciji i otvoren novome. Na koncu službe Božje Haberlov učenik i nasljednik u Regensburgu, dr Fleckenstein, duhovito je između ostalog rekao: »Zao nam je što ga više nemamo, ali nam je drago što smo ga imali.« Zaista, i kao čovjek, i kao svećenik, i kao glazbenik bio je drag, cijenjen, poštovan i stručan.

Mi Hrvati imali smo u pok. dr Haberlu rijetko iskrena prijatelja takvog ugleda i položaja. Takvim su ga upoznali naši studenti u Regensburgu i u Rimu. Rado se je sjećao svojih rimskih kolega, naših glazbenika A. Milanovića i A. Vidakovića. Iz Zagreba je ponio najljepše uspomene sa simpozija uz stotu obljetnicu *Svete Cecilije*.

(Mojem dragom *preside-u*, profesoru, voditelju za magisterij i doktorat; tom »kruhu od čovjeka« u znak zahvalnosti za mnoge savjete, poticaje, naklonjenosti i usluge, prilažem u svoje ime i ostalih njegovih rimskih studenata ovih nekoliko riječi.)

Za svoj čestiti svećenički život i neustrudivi rad vjerujem da je već čuo Kristov: *Komm! Nimm Teil an der Freude deines Herr.*

Petar Zdravko BLAJIC